

Чим провинили ми

Микола Устиянович

Чим провинила ти, що в твоїм оку
Узрів я мій небесний світ?
Чим провинила ти, що рік по року
Мені спокою більше ніт?

Що за тобою неводом скитаю,
Як тінь блудна в лучах луни,
Що болізнено я вздыхаю.
Скажи, чим провинила ти?

Що без надії я, твоя ж причина?
Чи ж ти зірвала ей листок?
Твоя ли злоба се, твоя провина,
Що моїх днів загиб восток?

Що перед мною запад темний,
Студений, як могили дно,
Що моя пісня стон підземний,
Чи се твоей руки діло?

Ні, ти невинна, чиста, без пороку,
Ти незлобива, як мольба,
Як луч твоїх зіниць уроку,
Но в чім же винуват і я?